

ИЗТОЧЕНЪ КРАЙ

СЛУЖИ НА ДЕМОКРАТИЧЕСКИЯ СГОВОРЪ
БУРГАСКИ ОКРЪГЪ.

Излиза всѣка
СЕДМИЦА.

Всичко за вѣстника
се изпраща до
редакцията му.

Урежда
Редакцията к-тъ

Демократическия Сговоръ и селянитѣ

Селското население въ страната едва сега разбира, че хората, които години наредъ скитаха сръбъ него съ торба прѣвъ рамо и въ торбата парче хлѣбъ и главно дукъ за храна, за да му помага, че сж отъ народа, хранятъ се осидно като него, разбиратъ нуждитѣ му и се грижатъ за политическото му развитие и напредъкъ били лъжци. Нему стана ясно, че тия хора не само сж били лъжци, но сж били и демагози, крадци и развратници, които като взеха властта, върлоха торбитѣ, замѣлиха портитѣ съ панталони, цървулитѣ лачеви обувки, забравиха дукитѣ и клетвитѣ и плъзнаха по земята посоки да бератъ пари за свое личен животъ. Разкригата за злоупотреби на грамадни държавни суми потрусиха сдружени земледѣлци, и тѣ на повечето отъ разтуриха дружбитѣ си съ селяните.

Тѣмо сега е врѣме, при това мѣсто, да се отворятъ очитѣ на селското население и му се каже, какъ най добръ ще може да си запази интереситѣ и си да подобри положението. Тѣмо сега е врѣме да разбере селянина, че тия хора, които днесъ управляватъ страната, мислятъ за него много повече отъ сния, които го лъгаха и цѣли 4 години. Дошлихте въ страната и им прѣвъ тия четири години мислѣха за себе си, за парите и за разгуленъ животъ. Грѣхитѣ за селянина отъ страна на буржоазнитѣ партии, сръбъ които бившето правителство върло такава жестока борба, сж големи и въ миналото. Една буржоазна партия — обединената още въ 1912 година създаде законъ за земледѣлскитѣ камари, който вѣднѣжъ съ указъ № 2307 отъ 1912 год. Споредъ този законъ постановяваше се да се създадатъ три земледѣлски камари, подобие на търговскитѣ съществували въ София, Пловдивъ и др. И ето какви задачи се възложи на тия камари, изброени въ чл. 4 отъ закона:

Чл. 4. Земледѣлскитѣ камари

подпомагатъ дѣйствието на мѣстното на земледѣлството и държавнитѣ имоти, обсеждатъ и се произнасятъ:

а) Мѣроприятията, които трѣбва да се взематъ за подобрене на земледѣлното, скотовѣдството, горитѣ и останалитѣ земледѣлски отрасли въ районитѣ на камарата;

б) Проектитѣ на новитѣ закони и правилници, които засѣгатъ земледѣлното и кловетѣ му, или такива за допълнение, измѣнение и отмиѣние сжествуващитѣ;

в) Откриване нови земледѣлчески училища, овощни, червичевни и лозови разсадници, опитни полета и станции, заводи за добитѣкъ и пр.

г) Кредититѣ, които трѣбва да се прѣдвиждатъ въ бюджета за окръжията за засилване земледѣлското производство;

д) Начинитѣ за разходването и най разумното използване гласуванитѣ отъ окръжнитѣ сѣбти суми за подобрене на земледѣлното и кловетѣ му въ окръжитѣ и

е) Въпроси въобще отъ селско стопански характеръ, които засѣгатъ интереситѣ на отделни лица или на цѣлото сѣловие, или най послѣ, които засѣгатъ общитѣ селско-стопански интереси на страната.

Тоя законъ е останалъ и до сега неприложенъ. Не шѣха да го приложатъ и ония, които управляваха страната четири години отъ името на селянитѣ и ужъ все за тѣхно добро.

Демократическия Сговоръ, който стана стожеръ, около който ще се завъртятъ всички, които обичатъ своята родина и радятъ за нейния успѣхъ, нека приложи закона за земледѣлскитѣ камари. Земледѣлскитѣ камари ще замѣстятъ земледѣлскитѣ дружи, а въ сѣсловната земледѣлска партия ще останатъ само ония негодници, които ги мързи да работятъ, но искатъ охолно да живѣятъ на чуждѣ гърбъ.

И. М.

РЕЗУЛТАТИТѢ.

Резултатитѣ отъ вчерашнитѣ избори говорятъ съ положителностъ, че крѣпоститѣ на колониализма въ страната сж непоправимо разпуснати. Болшевишката пропаганда започва да отстъпва мѣсто на отръзването тамъ, където ти направи най сжществени завоевания и отъ дѣто се разпростира по градове, паланки

и села.

В. „Лѣтъ“ се опитва да омазоважи тоя фактъ съ нѣкакви „специални причини“ и съ „извѣстни слабости“ на комунистическата организация въ страната. Всички партии иматъ своитѣ слабости въ отделни мѣста и все пакъ комунистическата партия, вънъ отъ прѣимуществото на суб-

сидиитѣ отъ Москва, се признава за най дисциплинирана. Това важи най много за градоветѣ където пролетариятѣ, интеллигентѣ и фабриченъ е най внушителенъ и където комунизмътъ и социализмътъ могатъ да разчитатъ на „класосъзнателна“ клиентела. Ето защо е многозначителенъ фактъ, че разложението на българския комунизъмъ се манифестира най внушително и едновременно тѣмо въ градоветѣ.

Комунистическитѣ гласове въ повечето села сж сжщо намалели, а увеличението имъ нѣкъдѣ не би могло да компенсира загубенитѣ позиции въ градоветѣ и по голѣмата частъ отъ селата.

Разпространението на комунизма въ нѣкои села е било и си остава едно недоразумѣние. Има села, които сж богати и още продължаватъ да упорствуватъ въ своята комунист. заблуда. Кога да е, обаче, фанатизирани комунисти въ тия села ще прозрѣтъ, че тѣхното благосъстояние може само да пострада отъ една социална революция, а да се подобри още повече — само при единъ общо стопански разцѣтъ на земледѣлска България. Скоро и комунистическитѣ вождове ще се убедятъ, че тѣхнитѣ крѣпости въ селата ще бждатъ разрушени.

Наизрядно комуниститѣ ще издирватъ технически причини за обяснение на послѣднитѣ си изборни неуспѣхи. Тия причини, за сега сж още само отъ политическо и морално естество.

Но въ скоро врѣме Народно-то събрание ще гласува закони за подпомагане на бедствуващитѣ слоеве по градоветѣ и селата и противъ разтищата скѣпотии, и тогава комунистическата партия ще се обезличи напълно.

Днесъ комуниститѣ сами сж се поставили „между чука и пиковалнята“. Тѣхнитѣ безумия и падения нѣма да останатъ ненаказани.

Дружната плѣсница, която избирателитѣ имъ дадоха въ градоветѣ и селата е само начало.

Впечатления отъ село

„Най-доволни отъ днешното правителство сж женитѣ“ — казаха ни въ първото посетено село. — „Че кога женитѣ успѣха да изучатъ програмата и дѣлата на едно правителство, та го оцѣниха“ — питахме ги... Нѣма вече събрания и кавга всѣка вечеръ и до разсѣвяване, нѣма бие-ние на камбани, нѣма стрѣлби и оледия. Мажетѣ се прибиратъ вечеръ на време, заживѣха съ жени и дѣца както далъ господъ, „заживѣхъ като хора“ — обясняваха ни въ единъ гласъ селянитѣ.

За живущитѣ въ село това спокойствие е първата видима и най-характерна черта на новия режимъ. Дори множество отъ бившитѣ дружбани го цѣнятъ. Тѣ въ душата си таѣха едно прѣлчуствие, че пѣтя, въ който бѣ тръгнала дружбашката управа, води къмъ лошо. И страшни тяжести налагаше дружбената организация на отрудени отъ физическа работа селяни: организацията вземаше видъ на въоръжена орда, а организиранитѣ селата къмъ формено шайкаджийство. И днесъ на самитѣ тѣхъ е по леко. И само най-корумпирани, само малцината, които лично използваха властта, тжгуватъ за падалия режимъ.

Отъ четиритѣ хиляди селени избиратели, които въ нашата околия гласуваха за комуниститѣ, едва ли сж останали 40, които още да върватъ, че ще дойде царството на плячкосание чуждия имотъ. Слѣдъ безумния опитъ на водачитѣ имъ прѣвъ септември, угасналъ е всѣки жаръ у тѣхъ. Само най тжпнитѣ, повече отъ зли-на и иватъ, колкото отъ вѣра и съзнание, стоятъ осамотени и не могатъ да изпитатъ общото радостно чувство на облекчение.

Друго характерно за настроението въ селата е неочакваната за тѣхъ сила на днешната властъ. Тѣ сж просто поразени отъ удара, съ който бѣ сваленъ тиранически режимъ, тѣмо когато всички го считаха най затвърденъ; тѣ разбиратъ, че само една силна ръка можеше да стори това, и отгорѣ още да се справи и съ бунта на комуниститѣ; и като не чуватъ нито едно име на голѣмъ човѣкъ съ тази силна ръка, гадятъ, кой може да бжде той. Да е царъ? — не е царъ... Да е нѣкой отъ министритѣ или отъ военнитѣ? — Никаква легенда не се носи още за никого отъ тѣхъ. Само на едно мѣсто единъ прѣстарѣлъ селянинъ ни запитва: този Цанковъ да не е роднина на дѣдо Цанкова? — Не тѣй лесно е за тѣхъ да разбератъ, че силата на властта е въ това, че хората на тази властъ сж станали изразители на всенародни чувства и мисли, че тѣ сж творци въ политиката на нѣща станали историческа необходимостъ за народа ни.

Много бие въ очи това, дѣто въ нашитѣ села, пълни до неотдавна съ най-бѣсни дружбашки, никдѣ селянитѣ отъ бившия блокъ не се отдалоха на чувството, на мѣстъ; не поискаха да си отмишаватъ дори хора, които материално сж разсипани, или сж жестоко малтретирани по търновскитѣ сжбития. Като виждашъ какво всепрощение тѣ даватъ на вчерашнитѣ си зли врагове, убѣ-

ждаваш се, че нашият селянинъ въ основата на характера си е добъръ и милостивъ, и че, когато поискатъ отгорѣ да го направятъ звѣроподобенъ — това много лесно става.

Нищо така не допада на сегашното настроение въ селата, както проповѣдта за сговоръ — стига да виждатъ у проповѣдника искреностъ. Като организация „Демократическия Сговоръ“ има още много да се гради и моделира, но като идея и чувство, той е осъщественъ напълно въ селата. Синуритѣ между бившитѣ партии сж махнати и едва тукъ-тамъ личатъ още. Но отъ друга страна, хората на „Демократическия Сговоръ“ въ селата все още не се чувствуватъ напълно като хора отъ една партия. Това чувство се създава постепенно и то ще се укрѣпи отъ общата работа и борби, които прѣдстоятъ.

„Водачитѣ—това сж овчаритѣ. То и безъ водачъ не може, но да не се цѣпятъ тѣ, вѣма и на рода да се цѣпи. Събери на четири билюци овце овчаритѣ и четиритѣ билюци ще се събератъ“ — така размишляваше въ слухъ единъ старецъ. И вмѣсто подигравки, каквито би срѣщналъ прѣди петъ месеци, и стари и млади удобряватъ думитѣ му.

Огрѣзвление, опомняне се забѣлѣзва въ селската маса. Партизанския бясъ вече не ѝ се нрави. Политиканството почна да ѝ опротивява. Тя истинктивно чувствуваше, че става често жертва на водачи честолюбци или користолюбци, и почна да разбира, че спасението е въ свободния трудъ, въ сигурността на имота и на плода отъ труда; тя все повече схваща значението на взаимопомощта и се връща къмъ старата мъдростъ: „помогни си самъ, та да ти помогни и господъ“. — Никакъ не ѝ харесватъ рѣчи съ много обѣщания.

Ц. Връшляновъ Сливенъ.

Стари прийоми у нови хора.

„Тежка рана заздравява,
Тежка речъ се не забравя“.
Народна поговорка.

До Редакцията на в. „Подофицер. защита“, копие в. „Миръ“, „Препорецъ“, „Независимостъ“ и „Източенъ Край“.

Въ органа на бившата радикална партия брой 232 отъ 15

А. К.

ФЕЙЛЕТОНЪ.

Подарѣци на манастиря „Света Петка“ въ с. Сотиря, Сливенско.

Игуменътъ на тая света обителъ е отличенъ мой приятелъ. И той съ една очевидна гордостъ на своята калугерска душа ме въведе въ храмътъ за да ми покаже неговитѣ богатства, подарени отъ щедри богомолци.

Като се спрѣхме предъ иконостаса, божия служителъ рече:

— Всички тия свети икони сж подарени отъ общественици, чиято боязнь отъ Бога вѣма край.

Азъ почнахъ да изглеждамъ една по една иконитѣ, които по своята артистическа изработка личаха, че бѣха излѣзли отъ четката на бѣлѣжити наши зографи и карикатуристи.

И виждамъ:

Огъ дѣсната страна, на горния край е поставена иконата на светитѣ

того е писано въ отдѣла „отзиви“ една съ нищо незаслужена дълбока обида и която се хвърля безцеремонно върху челата на 60—70000 доблестни подофицери, които отъ основаниято на опълченскитѣ дружини — до Септемврийскитѣ сжбития н. г. — доблестно сж изпълнявали своя войнишки дългъ като най добри родолюбци (безъ огледъ на тѣхното образование и дали сж съ диктаторски титли или не) както въ военно врѣме — така и въ мирно врѣме — както срѣщу вънкашни, така и срѣщу вътрѣшни врагове и за доказателство служатъ многобройнитѣ безкржстни братски могили изъ Балканския полуостровъ отъ Понтусъ — Охридъ Шаръ и отъ Дунавъ — Сересъ до Егепъ.

Въ тези братски могили почиватъ коститѣ на най доблестнитѣ войници, подофицери и офицери на България и отъ тѣхнитѣ кости ще се издигне свободата на поробенитѣ български земи. „Ще разберете добръ „културни радикали“ — некултурнитѣ подофицери“. Помнете!...

Е, добръ, — на тѣхнитѣ оставали живи другари, слѣдъ като сж прѣминали презъ нечувани страшни боеве — се отказва правото да бждатъ кандидатираны за народни прѣдставители (като равнодушни граждани на отечеството си) предъ народа, сиречъ тези човѣци, които стояха на чело предъ страшнатѣ битки и уморителни походи.

Отъ що се боите господа радикали?

Подофицеритѣ не сж отдѣлно съсловие и не обиждайте по-вече, а синове на своето отечество — и ако гласоподавателитѣ иматъ вѣра въ тѣхъ — ще ги избератъ и безъ васъ и въпреки васъ. Защото за велики дѣла въ трудни врѣмена — трѣбватъ смѣли рѣшителни герои. Народа — гласоподавателния народъ, който не носи чанти и чепици съ остри нослета, знае и прецѣнява кой сж културни и кои могатъ да бждатъ законодатели...!

Нека господата около „Радикали“ иматъ доблестта и посочатъ автора на обидата въ препомнатия брой, ако самъ той не се обади — и нека не забравятъ че: „Анжана синири синекъ сазджръ, анжамаяна даулъ зурна азджръ“!

Зап. фелдфеб: Вл. Добревъ.

безсърбърници Кузма и Дамянъ. На долния лѣвъ жгълъ на иконата е написано съ дребня букви: *Сѣя икона е подарена отъ сръбромразителя Станчо Нойковъ. До светитѣ безсърбърници е поставена иконата Воскресение бѣднаго Лазаря. Надписътъ подъ нея е много простъ и лаконически: подарѣкъ отъ моралиста Георги х. Дивитровъ. По-нататѣкъ грамадна икона, която изображава Страшній Божи Сждъ. Дълго гледахъ тая художествена творба и се радвахъ за напѣдъка на нашето иконопство. И когато се накаяхъ да я отмина, игуменътъ ме спрѣ: — Прочети и вижъ отъ кого е подарена.*

И азъ прочетохъ отъ долу скромния надписъ: Владимиръ Очковъ.

Но ето виждамъ предъ себе си мъничка икона, чудно художествено изработена, и която изображава Архидякона Стефана, гоненъ отъ еретицитѣ съ камъни. И за мое очудване, прочетохъ отдолу, че тя е подарена отъ единъ адвокатъ. Докато се чу-

ДЕМОКРАТИЧЕСКИЯ СГОВОРЪ

е централната обществена сила, която обединява голѣмитѣ народни маси. Въ Сговора е бждещето.

ХРОНИКА.

Общинскитѣ избори, които щѣха да се произведатъ на 2 декемврий сж отложени.

Правилника за личния кредитъ при Б. Н. Банка ще бжде измѣненъ. На ония търговци, които внасятъ стоки отъ първа необходимостъ, ще се отпускатъ по-голѣми кредити.

Срока за елпезиране на тютюнитѣ е продълженъ до 15 декемврий. Това се е наложило вслѣдствие сухото врѣме. Тамъ кждѣто тютюня е елпезиранъ порано теглението ще почне веднага.

Резултата отъ изборитѣ за народни прѣдставители е слѣдния: Дем. Сговоръ — 6563 гласа, Нац. либералната партия — 768 гласа и разколницитѣ демократи — 434 гласа. И тритѣ мандата взема Дем. Сговоръ. Избрани сж: Професоръ Дим. Ив. Мишайковъ отъ София, Йос. Робевъ отъ Сливенъ и Пендю Стойчевъ отъ с. Малко-Чочовенъ, Сливенско.

На 21 того 6 о Артилерийско отдѣление отпразднува бойния си празникъ. Него денъ пристигна въ града ни военния министръ г. Генералъ Вилковъ посрѣщанъ най тържествено отъ военнитѣ и граждански власти пачело съ началника на гарнизона г. Полк. Куцаровъ. Съ пристигането си той поздрави войскитѣ отъ Сливенския гарнизонъ, опълченцитѣ, доброволцитѣ отъ Сливница и запаснитѣ офицери и подофицери, които бѣха строени на площада „Х. Димитръ“. Слѣдъ това г. министра, придруженъ отъ всички отиде въ казармата на 6 Арт. отдѣление, кждѣто се отслужи панахида и слѣдъ това молебень отъ мѣстното духовенство.

Тукъ г. Командира на отдѣлението произнесе пламенна и трогателна рѣчь, като описа подвизитѣ и славата, които сж спечелили героитѣ отъ празнувания полкъ. Слѣдъ полагаането клетва отъ младитѣ войници и парада, г. министра произнесе прочувствена рѣчь за значението

дѣхъ, игуменътъ ми бѣбрѣше: „тази икона адвокатътъ я подари, слѣдъ като пропадна въ изборитѣ като кандидатъ за народенъ прѣдставителъ. Вгледайте се добръ и ще видите, че лицето Стефаново е сжщото оно на адвоката и еретицитѣ не приличатъ ли на селенитѣ, които съ бюлетини разсипаха щедрия дарителъ?“

Видѣхъ иконата на Праведній Йовъ. Тя не е изработена художествено, но обрѣща внимание едриятъ надписъ: *Голъ се родишъ, голъ ще умра — Христо Дограмаджиевъ.*

Въ прахъ бѣше потънала иконата Митаръ и Фарисей. Отъ любопитство да видя отъ кого е подарена, извадихъ кърпичката си, обърсахъ прахътъ, и прочетохъ: подъ фарисейнитѣ пише: Тодоръ Марковъ отъ с. Артакларе, а подъ митаринътъ — Нено Кондовъ отъ с. Чаирлий. Помислихъ си: кърпичката вѣра во Христа е слѣла тия двѣ чисти сърдца, и сж рѣшили да купятъ сдружено тоя цѣненъ даръ. Прости Господи, мене

и цѣлитѣ на армията. Слѣдъ ва присѣтсвуващитѣ бѣха по-нени на сервирания обѣдъ. Прѣврѣме на обѣда се дѣриаха стове. А слѣдъ обѣда, часа на 4 г. г. офицеритѣ и граждани направиха една мила и трогателна манифестация изъ града пачело съ военната музика, едно съ г. министра, който носевъ прѣзъ всичкото врѣме рждѣ отъ г. г. офицеритѣ.

На другия денъ вечерта даде въ военния клубъ банкетъ въ честъ на г. министра. На сутринта г. министра замина за Бургасъ тържествено изпратенъ на гарата.

Починалъ е на 22 того гошия отличенъ политически прѣд-тель Димитръ Калчевъ. Ншнитѣ съболезнования къмъ опечаленото семейство.

НОВО!

БРАТА П. ВАСИЛЕВЪ
СЛИВЕНЪ

отвориша нова спиртно-питейна фабрика. Въ склада имъ се павиратъ преварени разни добро-качествени питиета.

5-1

3-и пѣхотенъ Балкански полкъ

Обявление № 1572

Обявява се на интересующ се, че на 30 того отъ 9 до часа въ Финансовото Управление ще се произведе търгъ съ малонаддаване за направа (чр-леяна) на 3 чугунени колела съвнокосачка, отъ които единъ съ диаметръ 1'23 метра, а гитѣ две съ 1'29 1/2 метра, обща стойностъ 21000 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга да се съобразятъ съ закона за бюджета, отъ-ността и предприятията.

Залогъ се иска 5% въ стойността на доставката и пълнима въ 1 1/2 месеченъ срокъ считанъ отъ датата на утвър-деніе на търга.

Поемнитѣ условия и другитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ денъ въ Шана помка — Иптендантството въ деня на търга — въ Финансовото Управление.

г. Сливенъ, 17 ноември 1901

Отъ Щаба на полкъ

грѣшнаго... Прѣкрѣстихъ се и нахъ.

Захласнатъ бѣхъ въ друга пѣс-когато игуменътъ ме смуща:

— А оная икона е подарена единъ независимъ демократъ.

Азъ зная изтънчения вучетоя демократъ и тона обстоятел-бърже ме хласна предъ неговитѣ дарѣкъ. Иконата е изработена нѣкакъвъ знаненитѣ руски худож-и представлява Свети Иванъ мильн Подъ иконата е писалъ ния стихъ изъ народната пѣс-

Свети Иванъ сънь съниль
Че е вѣзълъ въ тъмни нѣ-
Наточиль е руйно вино,
Пилъ, пилъ — напилъ са-
Па легналъ та заспалъ
Катъ заспалъ сънь съниль
Сънь съниль, че заспалъ-

Не бѣхъ дочелъ още тоя ко-когато игуменътъ ми извика
— Върви слѣдъ мене да ти-кажа и другитѣ дарования!